

TÄISUSALDUS

Antud mõistuse, loogika, arusaamade, teaduse, teadusliku teadvuse tasandil on sündmuste kulg soosiv masenduse tekkele.

Loodetakse või siis ei loodeta selle või teise peale, ja... vahetevahel jah, vahetevahel ei, vahel ei, mõnikord ei, mõnikord jah...

Pigem "ei" kui "ja" võimu omavoli, kohustuste distorsiooni, ilma väljavaadeteta fantaaside tõttu...

Kõik see paneb masenduse ringi hiilima ning teadlik, teadvustatud "pingelangus" võib tekkida ükskõik millisel hetkel, justkui kõik kukuks kokku - ühelt poolt- või siis justkui kõik langeks kahtluse alla -teiselt poolt- või... oleks nagu mingi otsustamatuse katkematu genees.

Hetketi palvus, laul ja unelm tõstavad uskumused pilvedesse. Isegi armastuse lõõm lisandub märkamatult. Kuni sinnamaani. Hiljem, järgmisel hetkel, seesama kogemus, see läbielatu, see tunne... soikub, hargneb lahti, väsib.

Ennekõike, õigustatakse..., soikub ükskõik missugune kokkulepe. Alati on olemas mingi hea õigustus. Alati on olemas mingi hea alibi.

Ja niiviisi see inimlik mõtlemine tänapäeval kujundatakse ja kokku seatakse. Ja niiviisi "me ei suudagi", "võimekuse" mõttes: me ei saavuta võimekust muutuste jaoks, uuenduste sisseviimiseks!, julguseks..., mis julgeb otse silma, otsa vaadata. (*hisp keeles: dar la cara; otsetõlkes: anda nägu*)

-Kas see on arusaadav?: "julgeda otsa, silma vaadata"? Mis, mis, mis... mis see tähendab?

-Ah ! Otsa, silma vaadata ! Jah! See tähendab... mitte selga keerata.

Kui otsa, silma vaatame, siis me näitame end oma urbses intiimsuses, läbi oma meelte.

Aga põigeldakse kõrvale ja pööratakse selg.

Varem, näiteks, öeldi nii: ”*Mehed vaatavad silma!*”. Samuti lõhnati varem tubaka ja rummi või... sõrgade järele

Ja nüüd? Mida nüüd öeldakse? Mida öeldakse Riigi madalates (allmaailmas), keskmistes ja kõrgematel tasanditel? Mida öeldakse?

-Mida inimene näitab, annab?...

-Ei anna... Ära võtab, peidab.

-Ah! Ja naine? Vaatab silma, otsa...?

-Mööda, kõrvale!... Jah, mööda, kõrvale. Ta ei... ei söanda...

-Nii et siis oleme kolmel tasandil: madalal, keskmisel ja kõrgel Riigi tasandil, “mööda, kõrvale” ja “kõrvaldamises, kõrvaletoometamises”...

-“Mööda, kõrvale” ja “kõrvaldamises, kõrvaletoometamises”... Ja mida sellega... pihta hakata?

-Sellega koos tekitatakse häving, allakäik. Sellest saab ilus häving, ehk siis vanaraud, vana kolu. See muutub ümbertöödeldavaks hävinguks. Ei midagi originaalset, ei midagi autentset. See muutub... mentaalseks, vaimseks hävinguks, allkäiguks, kus ideed maha kriipsutatakse ja otsitakse pingeliselt kindlust paika pandud asjades.

Õudus! Õudus!...

Uuesti tõuseb hinda, et “*rohkem on väärt teada-tuntud halb kui hea, mis on veel avastamata*”.

Palvuslik Tähendus... lööb meile gongi. Jah; justnagu poksivõistlustel..., neil, kus kolme minuti järel -mis vahel muutuvad lõpututeks- peatakse võitlus, et poolteist minutit anda... värskenduseks, kergenduseks, ürituseks ravida

kulmuhaava..., julgustavate sõnade jagamiseks, et jätkata võitlust. Kuskilt kaugelt, puhkuse ajal, kostub hääl, mis ütleb: “*Kõrvalised välja!*”.

Jah; see on teadaanne, et treener, see kes svammi suhu paneb, see, kes julgustab, kes peab eemalduma, ja sa pead jääma üksi ja uuesti sõdima minema, peksma...; “otsa vaatama, näo ette keerama”.

Jah. Poks on iganenud. Oleme tsiviliseeritumad. Sest kui sul nägu segi peksti..., siis see valutab! Ja nüüd, juba peaaegu et poksi loojangul, on eelistatum toksiline või radioaktiivne produkt, või tõrges pettus, või... ootamatu reetmine. Nüüd on olemas teine stiil; on teine stiil, enam... ”tsiviliseeritum”.

Kui tsivilisatsioon säilitab meile need strateegiad, siis on ilmselge, et me ei asu Loomingus. Vältimatult kuulume sinna, kuid, tunnete kohaselt, kuulutakse silmakirjalikkusesse ja reetmisesse.

Ja niiviisi, tänasel päeval võid tunda hirmu, et sulle kukub pähe mingi kosmosejaam. Olgu, merre juba kukkus, aga oleks võinud sulle ka pähe kukkuda! Sul võib olla mingi aatomi relv..., võib alata mingi uus sõda... või ükskõik missugusel hetkel võib tulla riigipööre -militaarne, loomulikult-

Seda rahvusvaheliselt. Kodusel pinnal... võib olla, et avastame lõpuks, et diplomaatiline korpus oli nuhkide korpus. Kõik!

-Ahhh! Aga kas see siis ei olnudki etiketi, ettevaatlikkuse korpus...?

-Ei!

-Nuhkide korpus...? Kui vulgaarne!

-Jah, aga kuna räägitakse prantsuse keeles, siis jätab hea mulje.

Ja nii jõuavadki kohale üllatused, ilma et arugi saaksid, rahvuslikult ja rahvusvaheliselt. Seega, ühed tähistavad oma Riigi, Iisraeli, loomise 70. aastapäeva, samal ajal kui teised protesteerivad selle vastu. Ja seega, et seda tähistada, seitseteist hukuvad. Ja ülejäänud, kes vähemusena jõudsid

kohale omal jala, on täitnud puupüsti Gazas olemasolevad meditsiinilised teenistused -sic-.

Oh, ei! Selle kommentaariga ei taheta iisraellasi “halbadeks” teha, ei. See oleks lõks; ainult -kommentaari- näidatakse parteide, nii religioossed, nii usklikud!, nii jumalakartlikud!, nii silmakirjalikud!, nii reeturlikud! kui need. kõik on... oma usu, oma uskumuste suhtes.

Seega, kui see on üldine külvatav, viljakas pinnas, siis milline on külvajate... isiklik külvatav pinnas?

Niisiis... korrupsioon, pettus, antipaatiad, pettumused, karistused, varjamised, hirmud... Kõik, kõik seesama, mis ennegi -aga vähendatul kujul-, rohkem igale olendile omast, vaadeldge selle all neuroosi, kinnismõttelisust, maaniat, hüperaktiivsust, apaatiat, depressiooni, psühhopaatiat, kahjuröömu, parastamise empaatiat... “*Kahjuröömu, parastamise empaatia*”, eh?

Ehk siis... nendele suurtele liikumistele, mis meieni... meieni jõuavad!, nendele lisatakse juurde väikesed liikumised, mida tekitame lisaks!, juurde!, juurde!... iga ühe psühhopaatia!, mis panevad punkti... “alarmi punkti”.

Pane tähele, hiinlased teadsid seda juba: et on olemas “alarm” punktid. Vägev, kas pole? Xi, Xi, Xi. Justnagu hiina presidendi nimi, võimukas Xi.

Vägev!

Ja ega väga hästi ei teatud, mille jaoks need alarmid olid. Öeldi asju -öeldakse-, aga vaata, nüüd tuleb välja, et... on liidus psühhopaatiatega, mis võivad korda teha, parandada meie koperdamist ja koperdamist ja koperdamist ja koperdamist...

Nendes situatsioonides Palvuslik Tähendus soovitab meile seda sõna: usaldus -mis on üks sõnadest selle aasta motost-... “täisusaldus”.

Usaldus, mida iga üks esindab, teostab, mõtleb ja tunneb. Ja niiviisi, keerab vältimatult ette näo, vaatab otsa, silma, ja seda saab pesta, korrastada ja esitleda end adekvaatselt.

Usaldus sellesse elamusse, mida alguses mainiti kui palvuse motiivi, selle hetke motiiviga... sellest kummalisest vibratsioonist, mis nii vähe! -nii vähe, nii vähe, nii vähe!- kestab.

Sedamööda kuidas me kohtume meie hingeliste kogemustega, mis on "hingestatud", armastatud!, tunnetatud!, usaldusega, mis on see, mis meid üleval hoiab, mis meid alla hoiab, mis meid ülendab, mis meid muudab, mis meid uuendab, mis annab suuna elule..., kui oleme silmitsi nende kogemustega "täisusalduses", ehk siis, kogu meie võimekusega... ja lõpptulemusena jätame kõrvale õigustused, alibid, valed, oleme -sellel teel- ehitamas, konstrueerimas... arenedes... taasluues meeldivustundega rahulolevalt!; siiralt.

Meid kutsutakse üles olema "uued"... täisusalduses "hingestatud" poole.

Meid kutsutakse üles olema improvisatsiooniliselt loomingulised-
